

[Undervisningsministeren.]

men der vil være en Række af mundtlige Fag, hvor det vil være temmelig tilfældigt, hvad man kommer til at stikke ud i Aarskarakter. Eller ogsaa skal man ind paa Terminsprøver og Terminskarakterer og bygge paa dem, men saa kommer man igen ind paa det forfærdelige Eksamensjag; saa skal vi ligefrem paabyde en hel Række Prøver, for at man kan danne sig et Billede af den enkelte Elev. Jeg fremfører dette, fordi det er et Problem, som ikke er saa helt let at gaa til; Forholdene svarer ikke helt til Skolens Forhold, og derfor kan man ikke sige, at der skal bare gives en Aarskarakter.

Jeg har ogsaa en enkelt Bemærkning at gøre vedrørende det, det ærede Medlem Hr. Karl Olsen sagde om § 3, idet der under Betingelserne for Statsanerkendelse af et Kursus er tilføjet:

„at der efter Undervisningsministerens Skøn er Trang til et saadant Kursus paa det paagældende Sted.“

Jeg tror, det er ret nødvendigt, at denne Bestemmelse findes, for naar vi skal til at lægge et saa fast Grundlag for statsanerkendte Kursus, naar vi virkelig ønsker at gøre det til en fuldt normaliseret Form for Undervisning, som Staten helt og fuldt gaar ind for, maa vi samtidig erkende, at Staten har en Interesse i, at et saadant Kursus ikke lægges paa et Sted, hvor en virkelig Baggrund ikke er til Stede, hvor det blot vil virke som en Konkurrent til f. Eks. et Gymnasium eller lignende, der findes paa Stedet. Jeg synes, man maa erkende, at en saadan Adgang til at skønne om Betimeligheden af Oprettelsen af et Kursus maa være til Stede, naar vi lovgiver om Begrebet statsanerkendte Kursus med saa vide økonomiske Følger, som der her er Tale om.

Til det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen skal jeg sige, at med de Bemærkninger, jeg allerede har gjort om Lempelse af Eksamen og om Aarskarakteren, har jeg været inde paa det, han omtalte i sit Indlæg. Det glædede mig, at det ærede Medlem opfattede Lovforslaget her og ogsaa mine Bemærkninger ved Forelæggelsen som et tydeligt Udtryk for, at der ikke fra min Side er nogen Skepsis over for Kursusformen som saadan. Det ærede Medlem talte om Skolens Skepsis over for Kursus, og der ligger selvfølgelig der en naturlig Antagonisme, som ikke kan undgaa at blive understreget, naar Procenterne begynder at vokse saa stærkt, som vi har set — jeg tænker, at der fra 1930erne til 1940erne har været en Vækst paa 10—12 pCt. og nu op til 20—25 pCt. Det Spørgsmaal kan da rejse sig, om ikke

Kursusformen foruden den reelle Betydning, den har ved at udgøre et manglende Led, kan siges at blive en ubillig Konkurrence. Og der kommer jeg igen til det før nævnte Spørgsmaal om de ganske unge Mennesker, som naturligt hører hjemme i Gymnasieskolen.

Jeg takker det ærede Medlem Hr. Mogens Fog for hans Indlæg og vil gerne sige et Par Ord til det ærede Medlem angaaende denne „Guldgrube“ for private Interesser, noget, som jeg jo heller ikke tilsigter det skal være. Jeg vil bede det ærede Medlem se paa Bemærkningerne til Lovforslaget, hvori der er en ret nøje Angivelse af de forskellige Beløb, paa Grundlag af hvilke man opstiller Tilskudsbehovet for et Kursus. I Tabel 1 er der angivet baade Lederløn, Lærerløn og de forskellige andre Udgifter, og det vil ses, at der er ret stor Forskel paa Lederlønnen ved de forskellige Kursus. Den egentlige Forklaring paa dette er givet nedenunder, idet det forholder sig saadan, at der er nogle Ledere, som kun har deres Lederløn angivet, og andre, der i Lederlønnen har medregnet Honoraret for det Antal Timer, de læser. Derfor er der i Bemærkningerne skrevet følgende:

„Lederlønnen er i foranstaaende Oversigt beregnet under Hensyntagen til de for Ministeriet foreliggende Oplysninger om de enkelte Lederes nuværende samlede Arbejde, herunder Antallet af deres egne Undervisningstimer. Ved Ordningens Iværksættelse i Praksis agter man imidlertid fremtidig at henregne den paa de paagældende Lederes Undervisning faldende Del af det her opførte samlede Vederlag til Lærerlønnen.“

Det har jeg udtrykkelig sat ind her, for det er det eneste rigtige, og derved vil den tilsyneladende ret store Forskel imellem, hvad de enkelte Ledere tjener, falde væk, idet den for en væsentlig Del er begrundet i, at Timelønnen for deres Arbejde er taget med i deres Lederløn.

Jeg tror, man kan sige, at som det er lagt til Rette her, vil der ikke være nogen privatøkonomisk Guldgrube i det, og det kan man i øvrigt med Sikkerhed se af en bestemt Ting, nemlig af, at det største og privatøkonomisk bedst ledede Kursus, der fandtes i Danmark, nemlig Akademisk Kursus, med Hensyn til det Forslag, vi her har stillet, har sagt, at det ikke kan have Interesse for dem, og at dette Kursus gaar ind, at det lukker. Deraf kan man med fuldkommen Sikkerhed se, hvor meget „Guldgrube“ der er i Forslaget, idet altsaa et saa stort og vellede privatøkonomisk Fore-